

İnsanlık Suçunda Zaman Aşımı Olamaz!

Elk. Müh. Mehmet Güzel
mehmet.guzel@emo.org.tr

Sivas katliamı davasında hukuki süreç bitirildi. Yıllardır süren yargılamada, bulunamayan yedi sanıktan sağ olan beşinin suçları zamanaşımına uğradı. **Ankara 11.Ağır Ceza mahkemesi, sanıkların “Anayasal düzeni zorla değiştirmeye kalkıştığını” tespit etti, ancak kamu görevlisi olmadıkları gerekçesiyle zamanaşımına hükmetti.** Referandum patentli yeni HSYK'nın başkanvekili İbrahim Okur ise, “aslında zaman aşımını uzamış” dedi. Davanın kapatılması sonrası adliye önünde kararı protesto eden, içinde TMMOB üyelerinin de bulunduğu topluluğa polis sert müdahalede bulundu. Çok sayıda kişinin yaralandığı saldırı sonrası, kentın belediye başkanı Gökçek canları değil kırılan camları savundu.

Hepimizin hatırlayabildiği kadar yakında, 1 Temmuz 1993 günü Sivas'ta düzenlenen Pir Sultan Abdal etkinlikleri, bir gün sonra yaşanan orta çağ karanlığıyla sona erdi. Ülkenin her yanından gelerek Sivas'ta buluşan ozanlar, şairler ve sanatçılar önce Aziz Nesin sonra da Pir Sultan heykeli bahane edilerek düzenlenen gerici ayaklanmanın kurbanı oldular. 2 Temmuz Cuma günü namaz sonrası “oluşan hassasiyet” devletin gözü önünde akşam 20.30'da yakılan insanlarla son buldu. Devlet bu kadar uzun bir sürede kalabalığa yalnızca belediye başkanı Karamollaoğlu ile müdahale etti, o da “Fatiha” okudu.

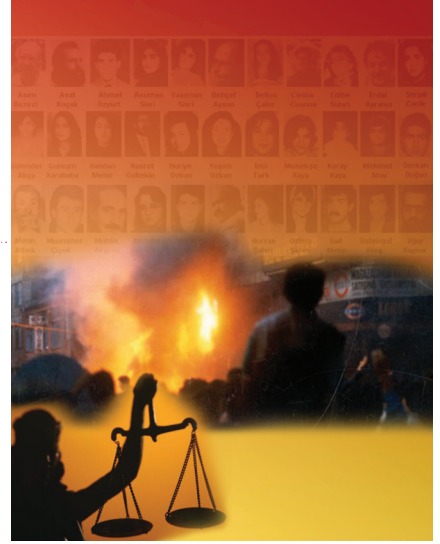
Demirel'den Çiller'e kadar siyasilere katliamda yalnızca “tahrik” buldular. Olaylara katılanlar için “vatan daşlarımız yara almadan kurtuldu” diyebildiler.

Sonra isteksiz bir yargılama başladı. Firari sanıklar bir türlü bulunamadı. Hatta onlar Sivas'ta iken,

memur iken, tüccar iken. Yalnızca 124 kişi hakkında dava açıldı. Özel yetkili mahkemelerinin karşılığı olan DGM'lerdeki yargılama sonunda verilen en ağır ceza 15 yıl oldu (şimdinin pankart açma suçu). İtirazlar üzerine Yargıtay'ın bozma kararı sonrası aynı mahkeme bu kez 33 sanık için idam istedi. 2002 yılında idam cezasının kalkmasıyla cezalar müebbet hapse çevrildi. 2 Temmuz'da binlerce teşebbüsüyle başlayan katliam, 2002 yılında 47 kişinin ceza alması ile sonuçlandırıldı.

Yargılama süresince dönemin Refah Partisi milletvekilleri ve kadroları gerek avukatlık gerekse ziyaret ve meşrulaştırma yönünde büyük çaba harcadı. Geniş avukat listesi, zaman içinde ve sermayenin yeniden örgütlenmesini milli görüşe tercih ederek kurulan AKP içinde de önemli görevler aldılar. Biri Anayasa Mahkemesi (Celal Mümtaz) üyesi bir devlet bakanı (Hayati Yazıcı), birçoğu milletvekili, belediye başkanı, kamuda kurumlarında müdür ve yönetim kurulu üyesi oldular. Bunlardan biri de önce İzmir İl başkanı sonra İzmir milletvekili olan Ali Aşlık'tı.

Refah partisinin katliamcılara verdiği destek, AKP tarafından da değişik biçimlerde sürdürüldü. **Birçok firarının Almanya'da hatta Sivas'ta bulduklarına ilişkin başvurular sonuçsuz bırakıldı.** (Erçakmak'ın Sivas'ta olduğu ancak öldüğünde anlaşıldı). Erdoğan ise, önce davanın taraflarını ideolojik borazanlıkla suçladı sonra da “Sivas'a bir çok gidişimde **babalarının herhangi bir taksiratı olmadığı halde, haksız yere idama mahkum oldukları için ağlayan 15-18 yaşında kızlar var...**” dedi. Yakınlarını kaybedenler ile bunu

işlerinde hissedenler acıdan bir kez daha yandılar.

Ne yazık ki 19 yıl sonra bile başta Sivas olmak üzere Türkiye bu insanlık ayıbıyla yüzleşmedi. Bu sevgisizliği, bu kin ve nefreti hep birlikte ayrımsız ve ama'sız kınamadı. O yüzden Madimak önünde (ancak yıllar sonra) polis kontrolünde ve “kalabalıksız” toplanabiliyor. Ama bu katliamın tanığı olanlar, ticareti ve komşuluğu sürdürüp, belki açılan kebabçıya da uğruyorlar.

29 Mayıs 1993'te Almanya'da Genç ailesinin yaşadığı ev ırkçılar tarafından ateşe verildi. Beş kişi hayatını kaybetti. Aşırı sağcı beş kişi hemen yakalandı. Dava Ekim 95'de sonuçlandı. Evin önüne parçalanmış bir gamalı haç figürü kondu. Anma törenlerine Cumhurbaşkanı katıldı. Ölenlerden en genç olanın adı Frankfurt'ta bir meydana verildi. Ve Genç ailesinin evinin önüne her kişi için bir kestane ağacı dikildi.

Ama biz 17 yıl sonra kamulaştırabildiğimiz oteldeki anı köşesine 35 kişinin yanına oteli yakarken ölenlerin de ismini yazdık. Onu yalnızca bir otel yangını olarak hatırladık. Unutulması için her şeyi yaptık. En acısı bu insanlık suçu için “hayırlı olsun” diyebildik.

Bu nedenle, alevlerin değil insanlığın aydınlattığı günlere ve adalet yerini bulana dek Sivas yanmaya devam edecek.